

Să folosim rațional PĂȘUNILE ALPINE din masivul Gîrbova

În fața Caraimanului, de la Predeal și pînă în dreptul Comarnicului, între Valea Prahovei și Valea Doftanei, unduiește în coame line și alături în pante mai abrupte masivul Gîrbova. Încins la poale de păduri întinse de brad și fag, masivul acesta poartă pe „spînările” lui o comoră cunoscută și folosită din timpuri străvechi — o pășună alpină care se întinde pe o suprafață de aproape nouă mii de hectare.

Exploatarea îndelungată și nerațională a pășunilor din gurile de munte ale masivului Gîrbova a dus ani de ani la scăderea productivității acestora. Cu toate acestea, masivul a rămas și acum un adevărat izvor de hrană pentru animale și îndeosebi pentru oi.

Cîteva calcule simple dovedesc cu prisosință importanța acestor pășuni pentru economia națională. Pot paște aici peste 40.000 de oi timp de peste 100 zile într-un an. Acum producția medie de masă verde în masivul Gîrbova este de aproximativ 3000 kg. la hectar. Pentru ca să producă un litru de lapte, o oaie trebuie să consume 4 kg. fărță. Însă, dacă deci că într-un an oile pășunite pe aceste pășuni pot consuma aproximativ 27.000.000 kg. fărță din care pot produce peste 6.000.000 litri lapte. Sînt valori încontestabile care cîntăresc greu în balanța produselor alimentare necesare aprovizionării oamenilor muncii. Totuși, ceea ce se realizează acum reprezintă prea puțin față de posibilități.

Pentru îmbunătățirea și folosirea rațională a pășunilor de pe masivul Gîrbova a fost întocmit un plan minuțios în care s-au stabilit lucrările ce trebuie executate în vederea creșterii continue a productivității acestora; de curînd și-a început activitatea, sus pe munte, sub îndrumarea unui tânăr cercetător, un cerșet de cercetări științifice al Institutului de Cercetări Agronomice al R.P.R.

Pornind de la primele rezultate ale cercetărilor științifice din masivul Gîrbova, trebuie să se înceapă chiar din cursul acestui an o serie de lucrări de întreținere și îmbunătățire a pășunilor de aici. În această acțiune, pe lângă organele agricole, un rol deosebit de important îl au organizațiile U.T.M. din raionul Cîmpina, în cuprinsul căruia se găsește masivul Gîrbova. În hotărîrea comună a C.C. al U.T.M. și a Ministerului Agriculturii și Silviculturii elaborată anul acesta, cu privire la însoțirea nutrețurilor și întreținerea pășunilor, sînt prevăzute sarcini deosebit de importante pentru utemiști.

Pe lângă acestea, utemiștii și tinerii din sectorul socialist al

agriculturii și-au luat în primăvară o serie de angajamente în urma Consfățuirii de la Constanța. În cuprinsul multora din aceste angajamente un punct important îl ocupă întreținerea pășunilor prin muncă voluntară. Pășunile din masivul Gîrbova sînt foarte aproape în întregime

● Prin îmbunătățirea pășunilor se poate asigura hrana pentru 130.000 de oi, care pot produce aproape 22.000.000 litri lapte.

● Executarea lucrărilor de întreținere prin muncă voluntară a tineretului va aduce statului economii de aproape 2.000.000 lei.

● Se pot recolta acum semințe de gramină din flora spontană, în valoare de aproximativ 1.000.000 lei.

me de întovărășiri zootehnice și de stîne cooperatiste. Rezultă de aci că organizațiile U.T.M. de pe cuprinsul raionului Cîmpina trebuie să aibă în centrul preocupărilor lor acțiunea patriotică de întreținere a acestor pășuni.

Ce lucrări trebuie să se execute în această toamnă aici și ce importanță economică au ele? Conform cercetărilor specialiștilor și planului de acțiune al serviciului bazei furajere al secțiunii agricole a regiunii Ploști, pentru

întreținerea pășunilor de la Gîrbova și pentru creșterea productivității acestora trebuie să se facă următoarele lucrări: distrugerea mușuroaielor, curățirea terenului de arborate dăunătoare, lăstăriș și buruieni, lucrări antierozionale (de stingere a torenților), grăpări, suprainsămînțări, îngrășarea terenului cu gunoi de stînă și îngrășăminte chimice, împăduriri. Complexul acesta de lucrări va duce într-un timp destul de scurt la creșterea productivității pășunilor de la 3.000 de kg masă verde la hectar, la peste 10.000 de kg. Aceasta înseamnă că în loc de 40.000 de oi pot fi pășunite aici peste 130.000 de oi care pot da o producție anuală de aproape 22.000.000 litri lapte. Aceasta înseamnă că stînele cooperatiste de pe masivul Gîrbova vor putea produce într-un an de trei ori mai mult lapte și brînză decît produc acum. Iată deci ce mare importanță economică poate să aibă inițierea și începerea de către tineret a unei acțiuni de întreținere și îmbunătățire a pășunilor de pe acest masiv.

În plus, prin executarea prin muncă voluntară a lucrărilor de curățire și împăduriri, tinerii pot

N. SIMIONESCU

CONTINUARE PAG. III

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIV, Seria II-a, Nr. 2904

4 PAGINI — 20 BANI

Joi 11 septembrie 1958

Tinerii economisesc metali

Economii în valoare de 100.000 lei

În ultimul timp, tinerii muncitori de la Fabrica de strunguri „Josif Ranghel” din Arad au realizat importante economii de metal. Astfel s-au realizat 16.000 kg. profile oțel carbon și 9000 kg. fontă. De asemenea înlocuirea turnării în bare a unor repere din bronz, prin turnarea în modele metalice, metodă introdusă de curînd, va aduce pînă la sfîrșitul anului o economie însemnată de bronz.

Tinerii de la Fabrica de strunguri „Josif Ranghel” din

Arad s-au angajat să economisească pînă la sfîrșitul anului metale în valoare de 100.000 lei.

La Cîmpina: 12 vagoane

În raionul Cîmpina cele 210 brigăzi de tineret din uzinele și întreprinderile metalurgice și de reparat utilaj petrolier au economisit pînă acum 120 tone metal.

Cele mai bune rezultate în lupta pentru economisirea metalului le-au obținut brigăzile conduse de utemiștii Cornel Olteanu de la Uzina metalurgică Moreni, Gheorghe Wolf de la Uzina mecanică Cîmpina și altele.

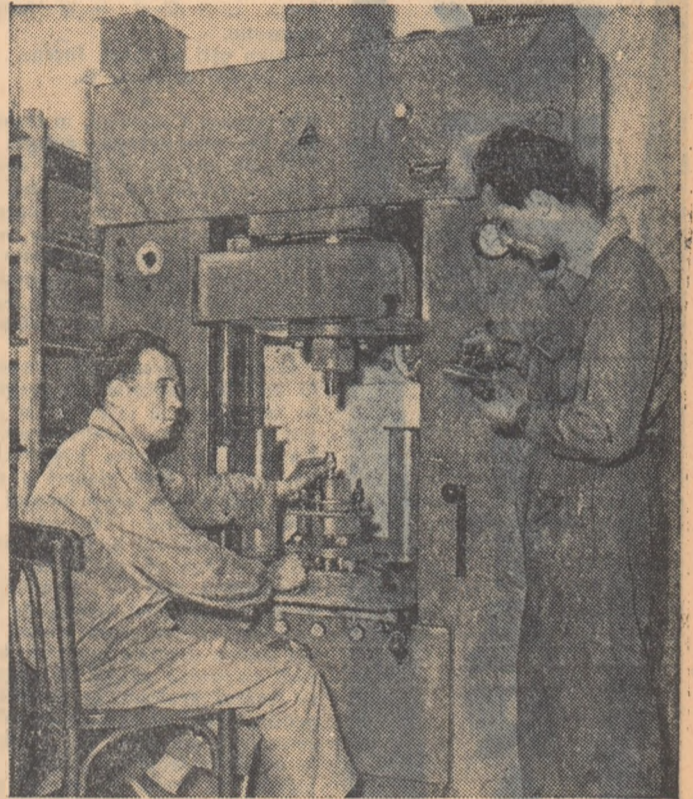
Valoroase inițiative

Inițiativa de a realiza economii de metal a prins viață în rîndul tinerilor din numeroase colective de muncă. La Fabrica de țevi de la Roman, de pildă, tinerii se străduiesc și dau dovadă de multă inițiativă în vederea economisirii metalului. Băieții de la centrala hidro-pneumatică—secție care a fost dată sub patronajul tineretului —

au observat că în timpul perforării se desface de pe țagă o coajă de metal care se depozitează la cheson și infundă pompele de apă. Pentru a face pompele să funcționeze în mod normal și în același timp pentru a economisi metalul, tinerii secției au scos din groapa punderelor 12 vagoane metal.

De multă inițiativă dau dovadă și tinerii de la filetaj și ajustaj. Se întimplă adesea ca la prelede de probă să crape țevile spre capăt. Aceste țevi erau de obicei date la rebut, deși mai puteau fi folosite. Pentru a se economisi metalul și timpul de lucru acum țevile sînt strînse, recontrolate și folosite la diferite comenzi.

Pentru a proteja muștele buranelor de foraj se confecționează niște manșoane filetate care se înșurubează pe țevă. Pînă acum cîva timp aceste manșoane se confecționau din țevi bune fără a folosi capetele și țevile mai scurte, făcîndu-se astfel risipă de metal. În vederea realizării de economii, tinerii din secția ajustaj și de la atelierul de filetat au început să rezeze mai rațional capetele țevilor și să le folosească pentru manșoanele de protecție. În felul acesta, ei au economisit pînă acum, circa 200 tone de metal.

Rodnică este activitatea ce se desfășoară în Institutul de cercetări al Ministerului Industrial Greta. Contribuția tinerilor cercetători este deosebit de valoroasă.

În fotografie: Inginerul Valentin Manolache și tehnicianul Vasile Frandoc, din sectorul aliaje măsoară piesele ce se obțin din frezarea pulberilor metalice.

Forme atractive și eficace, pentru EDUCAREA PATRIOTICĂ A STUDENȚILOR

Pentru a-ți iubi patria trebuie să o cunoști, să cunoști drumul greu dar glorios de luptă și de muncă pe care acest popor l-a străbătut decenii de-a rîndul pentru a se elibera de sub robie, de exploatare, să cunoști prezentul țării, tot ce a înfăptuit astăzi poporul sub conducerea înțeleaptă a partidului; să compari viața de astăzi cu cea a părinților tăi și să prețuiești tot ceea ce ți se oferă pentru ca națiunile tale să devină o realitate.

În anul acesta prin excelență unul din orașele în care, la fiecare pas, ai să întâlnești mărturiile ale luptei glorioase a poporului nostru, mărturiile ale noului care se naște, se dezvoltă astăzi. Una din preocupările de seamă ale asociațiilor studențesci a fost aceea de a-i ajuta pe studenți să cunoască mai înțelegător și mai atentă grijă față de bunurile ce le-au fost puse la dispoziție.

Pe aceeași linie, a educării patriotice a studenților, trebuia să existe o preocupare pentru dezvoltarea spiritului de mîndrie, pentru izbinirea poporului nostru în toate domeniile de activitate: în domeniul științei și tehnicii, al economiei, în domeniul cultural etc. Mai există printre studenții și din aceia care, sub influența unor elemente retrograde, îmbuibate de spiritul cosmopolit, se plioscesc în fața tehnicii din țările capitaliste, ignorînd realizările noastre pe care dealtfel nici nu le cunosc prea

bine. Trebuia să îndepărtăm din concepția acestor studenți asemenea păreri. Și n-o puteam face cîvingător decît dovedindu-le, ar-

Din experiența Comitetului orașenesc U.T.M. și a Consiliului U. A. S. Iași

venit să ceară să se organizeze și o vizită la închisoarea-muzeu, Doftana. Aceasta le-a rămas studenților adine întipărită în memorie.

Ca urmare a acestor activități se simte tot mai mult, în viața de zi cu zi a studenților, respectul și nemărginita recunoștință pentru popor, pentru partid, pentru eroica noastră clasă muncitoare. Aceasta s-a concretizat prin sporirea efortului studenților în învățatură, printr-o mai atentă grijă față de bunurile ce le-au fost puse la dispoziție.

Pe aceeași linie, a educării patriotice a studenților, trebuia să existe o preocupare pentru dezvoltarea spiritului de mîndrie, pentru izbinirea poporului nostru în toate domeniile de activitate: în domeniul științei și tehnicii, al economiei, în domeniul cultural etc. Mai există printre studenții și din aceia care, sub influența unor elemente retrograde, îmbuibate de spiritul cosmopolit, se plioscesc în fața tehnicii din țările capitaliste, ignorînd realizările noastre pe care dealtfel nici nu le cunosc prea

care au dus faima țării noastre și peste hotare. Am îndrumat deci asociația studenților să organizeze cît mai multe conferințe cu caracter propagandistic, la care să fie invitați să vorbească tocmai acești oameni valoroși, cu prestigiu în fața studenților. Studenții au aflat numeroase fapte și date legate de avîntul științei, industriei și cul-

turii noastre.

AUREL IVAN
secretar al Comitetului orașenesc U.T.M. Iași

CONTINUARE PAG. II

Festivalul raional SĂRBĂTOARE a tineretului din Focșani

Piața Unirii era plină de frează. Tineretul venit să sărbătorească cel de al 2-lea Festival al tineretului din orașul și raionul Focșani.

În cuvîntul de deschidere a festivalului tovarășa Stela Doaga, prim-secretar al comitetului orașenesc U.T.M. a vorbit pe larg despre munca desfășurată de tineret în întîmpinarea festivalului.

Astfel, în cinstea acestui eveniment, tineretul din oraș și raion a participat la numeroase acțiuni patriotice. Prin munca tinerilor s-au strîns 27.000 kg. fier vechi, 5.500 kg. hirtie, 3.500 borcane, 3.000 kg. griu. În această activitate, s-au evidențiat tinerii din organizațiile de bază Odo-bești, Budești, fabrica Doaga, G.A.C. „21 Decembrie” Jariștea, G.A.S. Florești, Centrul mecanic, I.G.C. Vinalcool, Fructexport.

Munca tineretului de pe ogoare și din întreprinderi a fost împletită cu cîntecul și dansul. Tineretul a participat la desfășurarea festivalurilor comunale, intercomunale și pe întreprinderi, iar cele mai bune echipe au fost selecționate pentru festivalul orașenesc și raional.

Pe estradele amenajate în Piața Unirii, în grădina publică și în fața sfatului popular raional au fost prezentate programe artistice iar pe terenurile de sport s-au întrecut sportivii.

Odată cu lăsarrea nopții a fost deschis carnavalul tineretului cu minunate focuri de artificii.

Ca o expresie a vieții noi pe care o trăiește tineretul nostru, cel de al doilea festival din orașul și raionul Focșani a fost închinat cauzei nobile a păcii și operii de construire a socialismului în patria noastră scumpă.

OLGA APOSTOL

În prezent la Atelierele „9 Mai” din București se construiește un curățitor de argilă necesar fabricilor de cărămidă.

În fotografie îi puteți vedea pe tinerii din brigada condusă de comunistul Ion Veșcă care lucrează la construcția curățitorului.

Foto: D. F. DUMITRU

Se apropie culesul porumbului. Inginerul David Iezdici și brigadierul Ion Tudoran de la G.A.C. „Victoria” din comuna Lenauheim controlează stadiul de coacere a porumbului hibrid al gospodăriei colective.

Foto: AGERPRES

In preajma deschiderii

noului an școlar

518 noi localuri de școală

Se apropie sfîrșitul vacanței. Peste puțin timp școlile de pe întreg cuprinsul țării, pregătite sărbătorite, își vor primi din nou cu drag elevii. Sălile de clasă vor cunoaște animajia începutului de an școlar.

Odată cu deschiderea noului an școlar își vor începe cursurile 518 noi școli. Rețeaua școlilor elementare a fost lărgită cu încă 209 școli, multe dintre ele create în cele mai îndepărtate așezări ale țării. Au fost înființate 205 noi școli de 7 ani, 26 de școli medii, 24 școli de meserii și 54 școli agricole.

Școlile au făcut un deosebit efort pentru a-și completa materialul didactic, pentru a înzestra din vreme laboratoarele și atelierelor școlare cu toate cele trebuincioase. Pe linia intensificării acțiunii de politehnizare a învățămîntului, multe școli au fost înzestrate cu noi aparate de laborator, mașini-unelte la scară redusă etc.

S-au luat de asemenea măsuri deosebite menite să ducă atît la îmbunătățirea programelor și materialelor școlare, cît și la creșterea numărului lor. Pentru acest an școlar s-au tipărit 384 de titluri de manuale, într-un tiraj de 12.500.000 exemplare, dintre care 1.500.000 sînt destinate școlilor minorităților naționale — cu 74 de titluri și 300.000 de exemplare mai mult față de anul trecut.

La Predeal se construiește un mare hotel

La Predeal, în zona alpină, s-a deschis de curînd un șantier al trustului local de construcții din regiunea Stalin. În prezent se fac pregătiri pentru construirea unui hotel modern cu o capacitate de 200 de locuri, sală de festivități, centrală telefonică etc. În preajma hotelului se va construi un skilift, sistem funicular cu o capacitate de 150 persoane pe oră, pentru schiori.

ÎNFRĂȚIRE (Fragmente de cronică timișoreană)

Sub soarele puțin ostent al lui septembrie, orașul își asternea splendorile. Dimineața, cisternele revarsă pinzele lor lichide de-a lungul bulevardelor largi, vitrinele, ridicîndu-și pleoapele metalice, privesc cu ochi mari, de cristal, Bega își încetinesc apele în dreptul grădinilor imbiatoare. Străzile, pietele se animă. Se aude vorbindu-se românește, ungurește, nemțește, sîrbește. Pe panourile de publicitate miunile fixează așise redactate în aceste cîteva limbi. Distribuitorii de ziare, fiecare puțin poliglot, satisfac cererile de muncă, în dimineața însoțită de septembrie, timișoreni pornesc umăr la umăr, simțîndu-se membrii unei familii mari, strîns unită, cu fiecare zi mai puternică.

Cea mai tînără brigadă

La secția perforaj a fabricii „Tehnometal”, brigada lui Bogar Andrei împlineste o lună de existență. Mașinile, așezate la rînd, făcîndu-se uniform și străpung plăcile de metal, ivind, una după alta, sitele. Sînt site masive, folosite pentru aeraj și site cu găuri dese și mărunte destinate fabricilor de zahăr, site pentru mori și site pentru minele de cărbuni, site pentru combine și site pentru cariere de piatră... Aceste produse ale fabricii și multe altele, vor ajunge în cele mai îndepărtate colțuri ale țării și își vor îndeplini acolo menirea. Cei care le-au creat sînt muncitori de diferite naționalități. Comunistul Bogar Andrei, șeful brigăzii, rector, este maghiar ca și Farcas Gheorghe, Frații Ion și Josif Stingaciu, Iordache Constantin și Uglasici Ioan sînt romîni; germanii sînt reprezentați în această brigadă multinațională prin Ioan Vichete și Petru Dogendorf. Mai noi sau mai vechi în fabrică, cu gusturi și preocu-

pări diferite, de la fotbal sau motocicletă, la vioră și cinematograf. Pentru membrii unei brigăzi o lună de zile este o perioadă scurtă; și cu toate acestea două lucrări îi leagă strîns unii de alții.

Înainte de toate faptul că vîd cum, sub ochii lor, se dezvoltă această întreprindere de care se simt sufletește tot mai aproape. Între sandramaua moștenită din timpul capitaliștilor pînă la fabrica „Tehnometal” de astăzi și, mai departe, de aci pînă la viitoarea uzină care se conturează tot mai mult în noile hale în construcție, în amploarea pe care o ia producția și numărul de sortimente, ei pot să vadă limpede un drum ascendent și continuu.

Apoi, respectul unuia față de celălalt. Cînd s-a constituit brigada, spune Bogar, și ochii îi scilpesc în fața liniștită cu trăsături regulate, fiecare a știut despre celălalt că este un muncitor de nădejde. Fiecare a venit în fața celorlalți cu angajamentul necris dar cit se poate de real de a nu dezamînti acest bun renume. O brigadă care nu are în urmă decît o lună de existență și-a dovedit unitatea traducînd-o în cifra cu care fiecare membru al brigăzii și-a depășit planul de producție. Cifrele se țîn foarte aproape una de cealaltă, parcă s-ar ține de mîna: 117 la sută, 118 la sută, 119 la sută...

Poate că este o simplă coincidență. Poate că este mai mult de cît atît. Aș înclina să cred în a doua presupunere.

Cum poate sfîrși o constătuire de producție

În brigada „Tînărul muncitor” pe care Emilia Costache o conduce la „Industria linei”, vîrstă maximă este de 24 de ani și a parține tehnicianului Raimond

DIN VIAȚA UNIVERSITĂȚII

FIECARE ABSOLVENT la postul ce i-a fost încredințat

Există în viața unui tânăr momente ce nu se pot uita. Un astfel de moment este acela al absolvirii facultății. După ani de muncă ești acum profesor, doctor, agronom. A sosit clipa când emoționat aștepți să primești repartiția comisiei. Cite vișuri nu se leagă de această clipă. Unde vei pleca, în care colț al țării? Da, a sosit vremea să-ți măsoși puterile, să îți dai răsunet. Așa te-a învățat partidul, organizația: să-ți dai răsunet la toate forțele Poporului.

Acum ești așteptat. Incepe un nou capitol în viața ta.

Regiunea Constanța, în întregime colectivizată, atrage în mod deosebit pe tinerii absolvenți ai facultăților. Profesorii și inginerii agronomi au și început să se prezinte — medicii vor veni după 15 octombrie. Mulți dintre ei și-au luat posturile în primire, alții le vor lua în curând. I-am văzut pe cițiva, i-am cunoscut îndepărate.

Marin Andreescu este utemist. În anii de studenție s-a pregătit cu seriozitate și iată-l acum numit profesor de științele naturii. Va pleca în comuna Kogălniceanu, Tulcea. Câte planuri a pus el la cale pentru acest început de drum! De mult visa să lucreze cu elevii săi pe un lot experimental. Așa că primul său angajament a fost să transforme, împreună cu elevii, terenul de bălării din spatele școlii într-un teren pentru practica agricolă. Asta cind va începe școala. Deocamdată tânărul profesor se pregătește pentru întia cunoștință cu elevii: cercetează manualele, se gîndește la planurile lecțiilor, primele planuri de lecții. În curînd primul sunet al clopoțelului va vesti începutul de an școlar. Pentru el va veni, în plus, și prima zi de profesor.

Utemistul Victor Cristea, inginer agronom, a venit în regiune cu un gînd bine precizat: să meargă la gospodă-

ria din Valea Nucariilor. Îi cunoaște pe colectivizii de acolo din timpul practicii. S-a încredințat deci la ei. Abia a sosit. Dar știe ce are de făcut. Nici nu primise încă numirea și în capul lui se infiripaseră o mulțime de planuri. „Prima chestiune de care vreau să mă ocup îndată — îți spune el referitor la planurile de viitor — este cea a însămînțării lor de toamnă, organizarea bunei desfășurări. Apoi aș vrea să continuăm construcțiile gospodăriei care sînt începute. Mai am și alte planuri: cursuri agro-tehnice și apoi mă gîndesc la o brigadă piscicolă. Sîntem doar lingă lacul Razelm. O asemenea brigadă ar aduce mari venituri colectivizilor. Am omis însă principalul: vreau să-l cunosc pe tinerii din sat, să mă împrietinesc cu el, într-un cuvînt să facem treabă împreună.”

Sînt numai planuri deocamdată. În curînd însă ele vor deveni realități.

Zeci de specialiști, tineri leșiți de pe băncile facultăților, și-au îndreptat pașii înspre această regiune în care pulsează la fiecare pas tineretea, entuziasmul, noul.

N-e-a fost dat însă să cunoaștem și alții de tineri pe care nu gîndul de a deveni folositori patriei, orlunde este nevoie de ei, i-a îndemnat să îmbrățișeze o profesiune sau alta, ci dorința unei vieți comode, dorința unor ciștiguri obișnute ușor, gîndul pentru un titlu care să le deschidă calea spre un locșor călduț, ferit.

Așa s-a întîmplat cu absolventul Zina Șchlopu numită profesora de limba romînă. Ea s-a prezentat grăbită la secția de învățămînt a Statului popular Constanța să vadă unde va munci. Cînd a văzut că este repartizată într-o comună mai îndepărtată de un oraș mare a dat bir cu fugiții

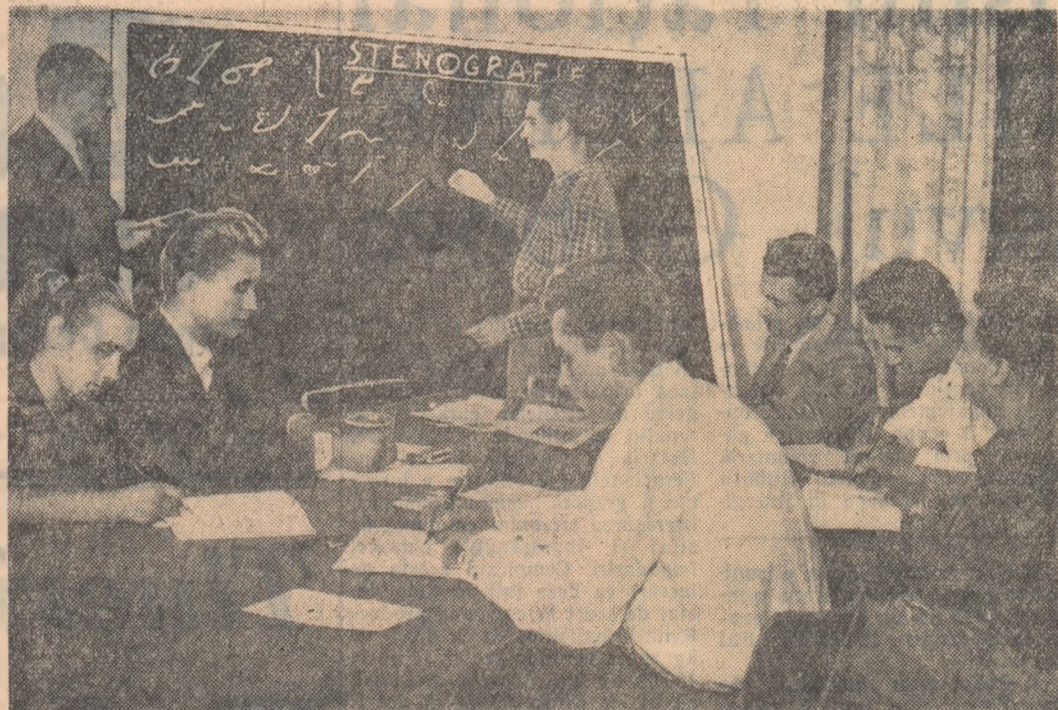
(fusesse repartizată în comuna Kogălniceanu, raionul Tulcea). Dionisie Petcu, trimis ca profesor de istorie în satul Moșneni spunea cu tristețe: „O să mă înmormintez acolo”. Cu gîndul acesta a pornit el la treabă! Dacă se va înmorminti sau ba depinde de el. Depinde de el dacă va ști să integreze în viața satului, dacă va deveni el însuși un factor mobilizator pentru ca activitatea acolo să devină mai bogată, mai vie.

Cît de ușor renunță acești tineri și alți asemenea lor la satisfacțiile nebanuite pe care îi le dă munca pusă în slujba poporului. Și asta în schimbul visului de a străbate bulevardul unui oraș.

Partidul a încredințat celor ce s-au pregătit pe băncile facultăților misiunea de a contribui la lupta împotriva ignoranței, misticismului, superstițiilor, acolo unde ele mai dăunează ca urme ale regimului de odinioară. Lor li s-a încredințat misiunea de activiști pe tărîm social, de oameni politici care să militeze activ pentru înfăptuirea sarcinilor partidului, pentru idealul socialismului.

Iar acești cițiva tineri cu altitudinea retrograde și concepții înnapoiate stau și se tocmesc astăzi cînd este vorba de îndeplinirea misiunii pentru care au fost pregătiți. O asemenea faptă de popor lo scoateze dezertare, dezertare de pe frontul luptei pentru fărîmarea vieții socialiste. Din fericlele aceștia sînt puțini. Drept pildă să le servescă atitudinea majorității tinerilor care își găsesc satisfacția în munca plină de devotament pusă în slujba patriei.

B. CARAGIALE

Un cerc de stenografie la Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa”

Gospodari iscusiți ai propriilor lor cămine

„Studenții din Orașul Stalin au hotărît să se autodesevească, să-și gospodărească singuri căminele și cantinele” — ne scria acum cîțva vreme un corespondent. Ne-am dus la fața locului curioși să aflăm cum s-a născut ideea, să cunoaștem faptele.

Ne-am oprit la cantina. Sala de mese — aproape plină. Ordinea însă e desăvîrșită: nici zarvă, nici înghesuială. Cîta un student de la ficare masă pregătea de la gîșeu, pe o tavă, mîncarea și o servete tovarășilor săi. Anarend nu e nimic deosebit, și totuși a-

ceasta înseamnă autodesevrire, aceasta înseamnă că studenții, viitorii ingineri și oameni de știință, s-au deprins să se gospodărească singuri.

Firește n-a fost întotdeauna așa. Nu prea de mult găseai în cantină și larmă și înghesuială și mai ales nemulțumiri și timp pierdut din belșug — cite 2 și chiar 3 ore. Cu toate acestea, cînd s-a trecut la autodesevrire au fost destul care au strîmbat din nas. S-au făcut și glume, iar unii s-au suferat chiar.

Tovarășii din comitetul organizației U.T.M. și din consiliul asociației studenților nici nu și-au făcut iluzii că introducerea autodesevrii va decurge lin.

Așa se întîmplă întotdeauna, spun ei: noul întîmpină greutăți. Dar, pînă la urmă, învinge!

Așa s-a întîmplat și atunci cînd a fost vorba de introducerea autodesevrii în cămine. Pe-atunci mai întîlnieai pe cite unul care, întîrînd în dormitor, se trînea de-a dreptul în pat, îmbrăcat și încălțat, sau arunca la întâmplare mururile de țigări pe podea. Iar în căminele din Orașul Stalin li s-au creat studenții condiții bune de trai. „La noi în cămin e mai prejos. S-a găsit el. Tocmai de aceea s-au gîndit cei mai buni studenți din institut la soluția autodesevrii.

Era prim iarnă. La adunarea generală a organizației U.T.M. din institut, în care s-au preluat documentele Plenarei a III-a a C.C. al U.T.M., s-a luat hotărîrea de a se trece fără întîrzieră la autodesevrire în cămine. Începutul l-au făcut băieții din camera 1. Erau șase — toți ca unul — din anul II mecanică.

Mai întîi, Ilie Constantin, președintele co-

mitetului de cămin a scos o gazetă de perete pe care a așezat-o la intrarea în cămin, care trebuia să pledeze pentru ideea că un bun inginer trebuie să știe să se și gospodărească.

Apoi au fost asigurate condițiile materiale necesare autodesevrii. Și, în sfîrșit, n-a mai fost nevoie ca femeia de serviciu să mai deretice în camera 1...

Puterea exemplului s-a arătat a fi eficace. Majoritatea studenților din cămin au pășit pe urmele celor dintîi. Numai cei din camera 2 nu se urneau. Pînă la urmă au înțeles însă și ei că trebuia începută de colegi e un lucru serios. Le era rușine să rămîna mai prejos. S-a pornit acolo o adevărată întrecere. Seara, cînd se întorceau de la cursuri, cămineștii se opreau mai întîi în fața graficului și vadă cine-i în frunte. Întrecerea au cîștigat-o cei din camera 10: băieții din anul I de la silvicultură, toți veniți din producție, care-și țineau dormitorul ca scos din culcie.

A trecut la autodesevrire și căminul 2, al fetelor.

Anul acesta autodesevrire în cămine și cantine se va generaliza.

Iată, așa, simplu, cu modestie, firesc ca de la sine înțeles, viitorii ingineri și ortiduesc viața în cămin, gospodărînd cu grijă bunurile încredinate lor de către popor.

Mai întîi, Ilie Constantin, președintele co-

mitetului de cămin a scos o gazetă de perete pe care a așezat-o la intrarea în cămin, care trebuia să pledeze pentru ideea că un bun inginer trebuie să știe să se și gospodărească.

Apoi au fost asigurate condițiile materiale necesare autodesevrii. Și, în sfîrșit, n-a mai fost nevoie ca femeia de serviciu să mai deretice în camera 1...

Puterea exemplului s-a arătat a fi eficace. Majoritatea studenților din cămin au pășit pe urmele celor dintîi. Numai cei din camera 2 nu se urneau. Pînă la urmă au înțeles însă și ei că trebuia începută de colegi e un lucru serios. Le era rușine să rămîna mai prejos. S-a pornit acolo o adevărată întrecere. Seara, cînd se întorceau de la cursuri, cămineștii se opreau mai întîi în fața graficului și vadă cine-i în frunte. Întrecerea au cîștigat-o cei din camera 10: băieții din anul I de la silvicultură, toți veniți din producție, care-și țineau dormitorul ca scos din culcie.

A trecut la autodesevrire și căminul 2, al fetelor.

Anul acesta autodesevrire în cămine și cantine se va generaliza.

Iată, așa, simplu, cu modestie, firesc ca de la sine înțeles, viitorii ingineri și ortiduesc viața în cămin, gospodărînd cu grijă bunurile încredinate lor de către popor.

Mai întîi, Ilie Constantin, președintele co-

Am primit carnetul de tractorist și combainer

Încă în februarie ne-am prezentat la G.A.S. Segarcea 84 de studenți din anul I al Facultății de Agricultură de la Institutul agronomic „Tudor Vladimirescu” din Craiova. Timp de 6 luni am desfășurat o vastă activitate practică, fiecare dintre noi trecînd prin toate sectoarele gospodăriei: zootehnică, viticolă, agricolă, mecanică.

Am găsit din plin ce să învățăm. Am studiat, de data aceasta practic, surorile și problemele condiționării lor pentru a fi deosebit de fertile, alectele pozitive ale furajării raționale și complexe asupra vitelor și multe altele.

Eu am simțit, din primele zile de practică, o atracție deosebită spre mașini, spre tractor și combină înalte de toate. Aceasta și în urma referențelor susținute de

SCRISORI de la studenți

lov. ing. prof. Pironidou în legătură cu agregatele mecanice și lucrările executate de ele. Alergam de aceea în timpul meu liber în căutarea tractorului utemist Vasile Tomița. Ne împrietinsem și s-a învoit cu plăcere să mă ajute să cunosc practic conducerea tractorului și combinăi, precum și problemele legate de sporierea randamentului lor. Așa s-a născut în mine dorința de a mă califica în munca de tractorist și combainer.

Conducerea gospodăriei a înțeles această dorință a mea, dorința pe care și-au manifestat-o și alți 8 sau 10 studenți și ne-a acordat tot sprijinul. În timpul liber am continuat să primesc lecții practice de la prietenul meu Tomița. Apoi, în campania agricolă de vară am lucrat 15 zile pe tractor și combină cu muncitor calificat. Astăzi sînt posesor al carnetului de tractorist și combainer.

Asa înseamnă că sînt stăpîn pe o meserie care mă va ajuta să fim anii viitorii, la practica studențescă, iar mai apoi în timpul muncii, să-mi exercit cu mai multă competență și mai multilaterală calitatea de inginer agronom, să fiu cît mai folositor patriei mele.

Am aștept pe unii exprimîndu-și îndoielile cînd în timpul practicii studențului poate învăța și o meserie. Totuși lucrul acesta e posibil. Practica pe care am desfășurat-o la G.A.S. Segarcea m-a dovedit-o în plin. Ce se cere pentru scoaterea la lume a tinerii voluntari. Se cere efort și ceva mai mult efort. Dar noi, tinerii, nu ne speriem de eforturi.

CONSTANTIN CERBU
student în anul II la Facultatea de agricultură a Institutului agronomic din Craiova

Din planul casei de cultură pentru noul an

Deschiderea noului an universitar marchează începutul unui noul etape în activitatea Casei de cultură a studenților. Proiectele ne îndreptătesc cu credem că studenții vor găsi aici, în curînd, o activitate bogată, educativă și distractivă.

Se proiectează numeroase conferințe teme politice, științifice, de artă și cultură, concursuri, întîlniri, vizite în întreprinderi, re-ununi.

S-a mai proiectat completarea și lărgirea orchestrei noastre — orchestră cu bun renume, care a cîștigat premiul I pe țară cu prilejul trecerii în revistă a formațiilor artistice studențesci. Aceasta va însemna și o mai bogată activitate muzicală la Casa de cultură.

Se va continua de altfel și tradiția audțiilor muzicale care și pînă acum au găsit o mare căutare printre studenți.

Pe lângă Casa de cultură se va înființa un nou cerc pentru cinea-fili, înzestrat cu toate cele trebuincioase.

Cinematograful Casei de cultură, deschis de puțînă vreme, va primi și el cu dăruire spectatorii tinerii care, mai noi producții cinematografice.

Cercul dramatic va pregăti pentru scenă o piesă inspirată din viața comsomolizilor, care-și sîrbătorească anul acesta cea de a 40-a aniversare a glorioaselor formațiilor artistice se va îmbogăți cu noi prelucrări ale producțiilor folclorice din regiunea Stalin.

ION IORDACHE
student
Institutul politehnic-Orașul Stalin

Stellana Mihăilescu este emoționată firește. Și de rezultatul pe care îl va obține la acest examen depinde reușita ei la concursul de burse, precum și intrarea în Facultatea de stomatologie

Forme atractive și eficace pentru educarea patriotică a studenților

(Urmare din pag. 1-a)

turii romînești. Mai mult încă, studenții au avut neînmărate ocazii să vadă cu propriii lor ochi unete din aceste mărețe realizări ale socialismului. Casa de cultură a studenților, sub îndrumarea Consiliului U.A.S. Iași și a Comitetului orașenesc U.T.M., a organizat vizite pe facultăți la Bicaz — la construcția hidrocentralei „V. I. Lenin”, precum și în alte centre industriale. Excursiile în aceste centre au prilejuit studenților și un bun mijloc de a cunoaște patria, bogățiile, frumusețile ei, să cunoască locuri și oameni unde, poate, la absolvire se vor duce să muncească. De altfel, ocaziile pe care le-au avut studenții pentru a cunoaște întreprinderi din cele mai însemnate pentru industria țării noastre au fost mult mai dese. În Iași, de pildă, studenții făc dese vizite în întreprinderi. Cu ocazia acestor vizite s-au stabilit relații strîns între studenți și tinerii muncitori, relații care s-au concretizat în acțiuni comune, culturale-artistice, în întîlniri, discuții etc.

În mod concret, rezultatul a fost acela că studenții și-au manifestat dorința să participe ei și direct la munca constructivă, la acțiunile obștești inițiate de organizația U.T.M. și asociația studenților. În toate facultățile s-au format brigăzi de muncă patriotică, iar studenții au primit titlul de brigadier. De-a lungul întregului an, ei au participat la acțiunile de înfrumusețare a orașului, iar în vacanță au participat la muncile agricole din regiune. Deosebit de stimulativă a fost organizarea brigăzii studențesci care a muncit în timpul verii la transformarea iazului Cîrcic într-un complex cultural-sportiv modern. Experiența ne-a arătat că atunci cînd se pun în fața studenților obiective însemnate, crește simțul de răspundere, iar rezultatele sînt cele așteptate.

Toate la un loc au avut darul

să contribuie la dezvoltarea trăsăturilor morale comuniste, la formarea unei înalte conștiințe politice, să-i cătească pe studenții, să le dezvolte dragostea pentru munca fizică, s-o pretuiască, să-și învețe să fie dirji, perseverenți — calități indisolubile intelectului de tip nou.

Lucrurile bune nu trebuie să ne facă să nu vedem neajunsurile, lipsurile. Iată cîteva din ele. Este vorba în primul rînd de stilul de muncă al asociațiilor studențesci. A intrat în obiceiul lor să organizeze acțiuni mari, la nivelul institutelor, al centrului universitar, și mai ales cu deretite — prilejuri, evenimente. În aceste acțiuni au fost cuprinși un număr însemnat de studenți, dar marea masă a rămas totuși în afara lor. Nucleul activității ar trebui să-l constituie grupele, anii de studiu, pentru că, în fond, aci pot fi organizate și alte activități care să le completeze pe cele cu caracter general, activități cu caracter continuu.

Mai stăruie în conștiința unor studenți — e drept foarte puțini la număr — influențele moralei burgheze. Începînd cu lucrurile apărute mărunte, ca indisciplinarea și a-jungînd la manifestări decadente, cosmopolite, cum ar fi moda desușiată, dansurile decadente, învătarea cîntecelor decadente și cîntarea a tot felul de cânti străine de morala noastră socialistă. Aceasta a fost posibilă datorită faptului că nu toate formele noastre educative au avut eficacitatea cuvenită, nu s-a muncit cu continuitate. Nu a existat o preocupare serioasă pentru a-i atrage pe studenți să învețe cîntecele noastre revoluționare și de tineret. Se organizează prea puține acțiuni pentru dezvoltarea dragostei studenților față de cultură și arta noastră. Vor trebui organizate mai multe simpozioane închinăte artei și culturii romînești, studenții să fie atrași să meargă la spectacole cu

un profund conținut educativ, să discute asupra lor, să se organizeze concursuri gen „Drumeli vesele” sau „Cine știe ciștigă”, care să stimuleze interesul pentru studiu și cunoașterea unor probleme de știință, de artă și literatură etc.

În anul universitar care începe organizațiile U.T.M. trebuie să-și îndrepte atenția mai ales în această direcție, să îndrume asociațiile studențesci din institutele ieșene pentru a organiza asemenea acțiuni care să aibă în rîndul studenților o puternică influență educativă, să contribuie la întărirea educației lor patriotice, la dezvoltarea sentimentelor de mîndrie pentru realizările regimului nostru, a dorinței de a contribui activ la construirea socialismului în patria noastră.

— ÎNSEMNĂRI —

In vizită la prietenii noștri STUDENȚII SOVIETICI

Eram 45 de tineri — muncitori, studenți, asistenți. Două săptămîni aveam să trăim momente unice în viață: înțelegerea cu tinerii sovietici, cu oamenii sovietici. Am plecat să vizităm Uniunea Sovietică — mai precis Moscova și Leningradul — cu curiozitatea omului care a cîștigat, a studiat, a oșuit despre mîreția acestei țări socialiste, despre eroicul popor sovietic. Acum însă, aveam să vedem cu propriii ochi, să-i cunoaștem îndepărate, în viața lor, de muncă, de învățămînt și odihnă.

Numărăm ceasurile, minutele, clipele, pînă la sosirea în Moscova și hotărîm, în unanimitate, să rezervăm somnulul cîi mai puțîn, tot timpul să-l închinăm vizitelor, discuțiilor, să vedem tot ce se poate vedea. Noi, studenții, așteptam întîlnirea cu studenții sovietici. Voiam să știm cum muncesc, cum învață, care le sînt preocupările. Colegii ne încredinșaseră această sarcină de a ne întoarce cu învățămîntul care să îmbogățească experiența noastră de muncă.

Primii pași pe pămîntul țării sovietice ne-a spulberat orice sentiment de sfială, sentimentul pe care-l are orice mîșafir care pășete pentru prima oară într-o casă. Gazdele — și am avut numeroase gazde, de vîrstă și cu ocupații foarte diferite — ne-au făcut să ne simțim repede „de-acasă”, ne-au introdus într-un bun început în atmosfera mereu entuziasată a poporului sovietic, un entuziasm care domnește pretutindeni — în rîndul celor de-o șchioapă — pionierii, în rîndul adolescenților — comsomoliștii, în rîndul vîrstnicilor.

În jurul modestului nostru grup s-au adunat numeroși prieteni care s-au oferit voluntar să ne fie ghizi, să ne arate tot ce-i frumos, ce-i interesant în cele două mari orașe ale Uniunii Sovietice.

Ce putea fi mai de preț pentru cei ce alcătuiau grupul studenților și asistenților decît prilejul de a cunoaște grandioasa universitate moscovită — Universitatea „Lomonosov”. Știam aproape tot ce se poate ști despre acest focar de cultură. Totuși realitatea ne-a copleșit. Așezat pe colina Lenin, clădirea cu cele 32 de etaje domină întreaga parte de sud-est a capitalei. Aci învăță, trăiesc, se distrează, fac sport 24.000 de studenți. Un orașel aproape imposibil să vizităm, toate cele mii de săli care adăpostesc amfiteatrele, laboratoarele, bibliotecile, sălile de cursuri și

seminarii — toate înzestrate cu mobilier și instalații din cele mai moderne. Am văzut cîteva doar și ne-am format o imagine a întregului complex. În aceeași clădire, pentru cazarea studenților și a cadrelor didactice sînt amenajate peste 6.000 de camere confortabile și respectiv 84 de apartamente. Aș vrea să adaug că în fiecare cameră locuiesc cel mult doi studenți, iar curățenia este exemplară. Ne-am notat acest amănunt: studenții se gospodăresc singuri. De ce ne-am extins și noi inițiativa de a ne gospodări propriile noastre cămine? Cu siguranță că ne-am respecta mai mult propriul nostru efort.

Dor vizita nu s-a terminat. Mai aveam de văzut combinatul sportiv al universității, observatorul astronomic, serale, terenurile experimentale, unde viitorii specialiști; desfășoară activitatea practică și de cercetare, precum și parcul care oferă studenților minunate clipe de răgaz. Toate la un loc se întind pe o suprafață de aproxi-

ochii noștri. Pe cînd străbăteam drumul de la universitate am văzut o coloană nesfîrșită de tineri cu drapel. Curioși am întrecut cine sînt și unde se îndreaptă. Și am aflat că erau tineri ce plecau pentru a ajuta la stringerea grîului de pe pămînturile deslețelente. Printre ei erau și studenți. Numai de la Universitatea „Lomonosov”, în acest an au plecat la muncă patriotică, pentru două luni, cîteva mii de studenți.

Studenții sovietici sînt prezenți ori unde sînt chemați de către partid și Comsomol, trăiesc în fiecare clipă viața poporului, sînt mereu în mijzul frămîntărilor țării. Așa au fost educați de Comsomol. Organizațiile comsomoliste au imprimat vieții studenților entuziasmul continuu de muncă, i-au învățat să lucreze și în zilele obișnuite cu entuziasmul zilelor de sîrbătoare. Mai tîrziu, în discuțiile cu studenții leningrădeni, această constatare avea să se completeze.

Dar să ne întoarcem la discuția cu stu-

— ÎNSEMNĂRI —

mativ 28 de ha. Și cînd te gîndești că totul a fost construit în numai 4 ani!

Am văzut unde învăță studenții, dormeau acum să-și cunoaștem, să discutăm cu ei. N-a fost necesar să ne exprimăm această dorință; gazdele — ca și noi — așteptau o asemenea întîlnire. Este greu de redat atmosfera, greu de exprimat și de cuprins tot ce ne-am împărtășit unii altora în cele două ceasuri petrecute împreună. Întrebările nu mai conțineau. Curiozitatea era cîmpărită. Discuția despre activitatea obștească a studenților mi-a rămas în mod deosebit în memorie. Pentru studenții sovietici munca obștească a devenit tot atât de firesc ca și învățătura. Ea a devenit o necesitate. Viața, activitatea lor ar părea incompletă, sărăcită, înzădă într-o vacanță, de pildă, n-a plecat voluntar pe oștara la stringerea fructelor. Este suficient cu organizația comsomolită să-și chema la acțiune patriotică pentru ca studenții să se prezinte în masă la comitetul de Comsomol, să reardă să fie înscrși în brigăzi. Un exemplu de acest gen s-a petrecut sub

Căminul studenților căsătorit de la Institutul politehnic din București le asigură locatarilor săi tot confortul. În fotografie: un aspect dintr-una din camere

... să discutăm despre
TINERETE EDUCATIE RĂSPUNDERI

Cînd prima caramida ESTE AȘEZATĂ STRÎMB

Articolul „Tineri folositori societății — ori domnișori?” apărut în numărul 2901 din 7 septembrie al ziarului „Știința tineretului” ridică, după părerea mea, câteva probleme de o mare însemnătate pentru educația tineretului nostru. Aceste probleme m-au frîntat și pe mine. Sint profesor la Școala medie mixtă nr. 22 din Capitală. Și în această muncă am avut deseori greutăți cu unii elevi și eleve tocmai din cauza educației greșite și profund dăunătoare primite de ei în familie.

Adevărat se remarcă în articolul amintit că, în societatea noastră, cheia verificării calităților morale ale omului o constituie, în primul rînd, atitudinea lui față de muncă. De modul cum tinutul e educat să se deprindă cu munca fizică, s-o prelușască, să simze pe oamenii muncii care asigură propriile sale condiții de viață și învățatură depinde și afirmarea sa în viață ca om integru, folositor societății.

Tovarăș Stănculescu, despre care se vorbea în articol, doare că fiul ei s-a devinut medic. Forțe bine. Dar e foarte rău că în numele acestui dorințe ca își educă copilul în spiritul disprețului față de orice altă profesie, cu atât mai mult, cu cît, la vîrstă lui, copilul nu și-a dezvoltat încă adevăratele sale aptitudini. De unde știe tovarăș Stănculescu că copilul ei, intrînd mai profund în viață, legîndu-se de oameni, cunoscîndu-l, muncind alături de ei și dezvoltîndu-și talentele, pasiunile, nu-și va alege o altă meserie față de care va avea o reală aplicație?

Tinutul care nu iubeste munca și nu e educat să se deprindă cu ea, nu va iubi nici oamenii care îl înconjură, nu-și va simți nici răspunderea socială care-l revin lui ca cetățean. Eu aș vrea să merg mai departe și să spun că astfel de tineri, în-ținuți printr-o atitudine de ocrotire, la o parte de clocotul vieții, sustrasi de la cunoașterea ei, neobisnuiți cu eforturi — absolvind facultatea și repartizați undeva departe de familie, vor refuza să meargă. Stăpîniți de comoditate ei își vor înabăși pasiunile, vor renunța cu ușurință la realizarea visului lor, numai să nu se despartă de „poala mămicii”. Am avut o elevă pe care am urmărit-o în timpul anilor ei de facultate. Vorbea cu pasiune despre profesiunea ei, dar cînd a trebuit să meargă într-un sat în regiunea Craiova, a venit la mine izbucnind în plîns: „Niciodată nu mi-am imaginat că va trebui să plec din București, de acasă — vorba ea printre sughiri. Mama nici nu vrea să audă. Ce voi face fără ea? Cine o să-mi poarte de grijă? Eu, vă spun drept, nu știu măcar să gătesc o minceare.”

În legătură cu aceasta aș vrea să ridic încă o problemă. Cred că educația copiilor în familie în spiritul dragostei față de munca fizică trebuie făcută începînd cu cele mai mărunte lucruri. Unii părinți din copiii acasă ca într-o cutie, aducîndu-le totul „pe tavă”, nu-i deprind și pe ei cu treburile gospodărești. Asemenea copii se simt apoi jigniți, insultați cînd li se cere să îndeplinească o muncă practică de gospodărie.

Spre sfîrșitul anului școlar, în primăvară, am chemat pe elevii unor clase să curățim împreună sala de laborator. Ei bine, am constatat cu uimire că fete de 15-16 ani, pline de sănătate, se fereau să pună mîna pe mătura, nu știau cum să ștergă praful, că băleți în toată puterea se simteau stînjiniți, rușinați să aducă o găleată cu apă, să pună mîna pe lăzile cu materiale de laborator. Dar ei erau și complect neprețuți în treburi gospodărești. Le lipsea nu numai hărnicia, dar nu știau pur și simplu cum să îndeplinească un lucru sau altul.

mă pune să fac așa ceva, se plîngea eleva Răducanu din clasa a VIII-a B., uitîndu-se la mătura ca la un lucru nemaiîntîlnit. Socolosec că e profund dăunătoare atitudinea unor părinți care își cocotăsece într-alt copiii, încît fete și băieți mari, așteaptă să le facă „mămica” totul, pînă și patul în care au dormit, pînă și pantofii cu care se încălță. Ce fel de oameni vor fi în viața acesti de tineri, înținuți sub aripă ca niște pui școliozi? În loc de oameni harnici, sănătoși și puternici ei devin astfel niște „cuconăși” molii și greoi care, plecați de la părinți nu vor fi în stare să se descurce în diferitele împrejurări ale vieții. Mai mult. Copiii astfel cocotăși, fericiți de munca fizică, de munca gospodărească și crescuți ca într-o seră, adoptă o atitudine de lenă față de orice altă muncă, în cazul nostru, față de învățatură. Eleva Răducanu, cea care se uita mirată la mătura, a rămas în anul care a trecut repetentă. Ea s-a prezentat la examene cu totul nepregătută.

Sînt părinți care ocrotindu-și copiii de orice fel de eforturi, a-jung pînă acolo, încît să intervină pe lângă profesori cerînd „indulgență” acestora privind chiar pregătirea lor școlară. „V-aș ruga să aveți grijă de copilul meu, mi-a spus, venind în cancelarie, tatăl elevului Ene din clasa a VI-a C. E am sălăbui, a rămas corijent, faceți cumva să-l treceți”. Ce fel de educație dă acest părinte copilului său, intervină pe lângă profesori și cerînd să li se acorde „indulgență”? În viața se răzbate prin muncă, prin eforturi și nu mergînd pe drumuri strimbe, oculte. Elevul Ene a trecut examenul de corijență satisfăcător. Dar el l-ar fi trecut și mai bine, ba n-ar fi rămas nici corijent dacă tatăl său, tovarășul Ene, ar fi avut o altă atitudine față de muncă și copilul său, ar fi fost exigent față de el. Înțeleg oare asemenea părinți cît rău fac ei propriilor lor copii, comportîndu-se față de ei ca față de niște „prînțșori”, cărora le satisfac toate gusturile fără discernămint, fără conștiința marilor lor răspunderi de a pregăti pentru

viață tineri harnici, activi, cu dragoste față de muncă, tineri care să fie de folos societății? În astfel de condiții, copiii, aflați în pragul vieții, necunoscînd o încă, lipsiți de experiența oamenilor maturi, puși să aleagă între efort și minimum de efort ei se poartăză totdeauna pe treapta ultimă cerințe.

În primăvara acestui an mama elevului Beneș din clasa a VI-a știind că se apropie examenul și vrînd să-l asigure „liniștea” cu privire la situația fiului său a încercat să intervină pe lângă profesor cu un cadou. Refuzată, și-a trimis a doua zi copilul învățîndu-l să strecoare „pe furis” profesorului cadoul. Elevul Beneș nu e un elev slab la învățatură, dar faptul că mama sa intervine deseori pentru el cocotîndu-l în fel și chip, nu-l oare de natură să-i altereze elanul, conștiința, să-l facă să-și găsească sprijin în muncă și în propriile sale eforturi, în muncă cinstită și în aripa „protegiuturii” a mamei sale? „Intervențiile” pe lângă profesori, cererile de „scutire” de la munca practică în atelier, de „indulgență” la examene — aceste practici vechi manifestate de unii părinți sînt nu numai urate, rușinoase, dar și profund dăunătoare pentru educația copiilor.

Îată de ce e necesar să subliniem încăodată că părinții sînt în primul rînd educătorii propriilor lor copii și că așa cum bine se spune în articolul amintit ei pun prima cărămidă la opera de educație a tinerii generații. Esențial și folositor e ca această primă cărămidă să fie pusă de părinți drept și nu „strîmb”. Pentru că strîmb așezată și drumul copilului în viața va fi strîmb, împiedicîndu-l să se realizeze ca om integru, dîrz, hotărît, folositor societății. Plămăda tinărar de mîna lor poate fi modelată spre bine, cu sprijinul părinților școlara va putea educa cu mult mai mult succes oameni integri, viguroși, conștiinți de răspunderea socială care le vor avea în viață.

CARMEN BUJOR
profesoară la Școala medie nr. 22 București

Inginerul Marcel Șapira, împreună cu radiotehnicianul Vasile Cărămida de la secția radiofonie a întreprinderii de aparate telefonice din Capitală, făcînd verificările finale la o serie de rame a liniilor de intrare.

ÎNFRĂȚIRE

(Urmare din pag. 1-a)

motul halei, care impresionează puternic pe novice, poate fi supus deprinderii.

Cine ar face istoricul brigăzii ar putea firește să dea unele date, nu lipsite de interes, și care marchează cele trei luni de activitate. Ar vorbi despre întîmplări diverse. De ce natură? De pildă despre unele neglijențe comise în lucrul Florică Bogdan care, fiind chemată la rampă pentru slabe atenție dovedită, a primit un avertisment. La re-cidivă, brigada a hotărît s-o treacă la o singură mașină. Sehi i-a explicat cum să-și împartă timpul pentru a face față, și numai după trei zile fata și-a putut reha locul în rînd cu celelalte. Sau s-ar menționa hotărîrea ca Stela Bulonici și Radmila Simonovici să execute în cadrul brigăzii controlul calității. Etc.

Dar nu ar trebui să se uite în nici un caz legăturile sufletesti care s-au format pe nesimțite și care au fost prilejuate de o mie și unu de lucruri. Dacă în ziar apare un caz interesant la „Tinerete-educatie-răspunderi”, cum să nu se întindă discuții pasionante, pro și contra atitudinii în

cauză? Dacă unul dintre membrii brigăzii pleacă în concediu, cum să nu adreseze din statuinea de odihnă un cuvînt de salut tovarășilor? Dacă Radmila Simonovici cunoaște de mică cum s-ar putea ca romîna Elena Bortos, căreia îi plăd îndepărtate emisiuni „din muzica popoarelor”, să nu învețe de la ea? Un singur moment, evocat în cîteva linii fugare, ca ilustrație. Pentru Iosif Wagner, ajutorul de maistru, luna iulie a fost plină de evenimente memorabile. 1) a fost primit în brigadă; 2) a devenit urmeștii săi și 3) a implinit 20 de ani. Trebuie recunoscut că o asemenea avalanșă de întîmplări merite reținută și cinstită așa cum se cuvine. Bineînțeles că băiatul nu s-a gîndit să defacă buletinul de identitate și să pună sub ochii tovarășilor săi data nașterii. Dar parcă era nevoie! Doar urmeștii au auzit limpede la primirea lui în organizație: născut la 24 iulie 1938. N-au uitat. Florile și lichenii au însoțit cadoul mai substanțial și în orice caz mai durabil al unei cămăși de poplin. Și, deși băiatul a fost foarte emoționat și plăcut surprins, se dovedii în aceeași clipă stăpîn pe situație pentru că făcu să circule o pungă de bomboane anume pregătite. Partea noștră este că toată această simpatie aniversară a avut loc la sfîrșitul unei consfătuiri de producție care s-a ținut, ca toate consfătuirile de producție, cu critici, cu autocritică, și cu angajamente în muncă.

Prețioase pe care le-au tras tinerii care au fabricat „Nikos Beloiannis” din Timișoara activează în diversele formații culturale. Îți crește inima de bucurie cînd îi vezi pe Schlehta Ștefan și pe Ion Marian, amîndoi urmeștii, elul de naționalitate maghiară, celălalt romîn, vorbind cu însufletire despre piesa în care joacă amîndoi: „Poveste studentească” de Mihail Sorbul. Nu o cunoașteți? Dacă mărturisii că nu, cei doi prieteni sînt gata să vă istorisească subiectul, cu pătăniile vesele și triste — mai bine spus întotdeauna triste sub aparențele unei veselii, — ale studenților de altădată. După studearea acestei opere să joaca și în alte locuri — „Venii să ne vedeți!”

Un întreg repertoriu există acum trecut în analele colectivului de teatru de la această întreprindere; ca un colectiv teatral care se respectă, el a făcut și turnee la Sîntăminteul Sîrbesc, la Dinași și perspectivele se anunță și mai îmbucurătoare.

Astfel se culeg roadele muncii perseverente, de educație în spiritul internaționalismului proletar, desfășurată de organizațiile U.T.M. sub conducerea partidului. Pentru că în brigada de tineret să lucreze înfrății muncitori de diferite naționalități, pentru ca ziua de naștere a unuia dintre ei să însemne prilej de bucurie pentru toți, pentru ca flacăra artei să-i încălzească pe toți deopotrivă, a trebuit ca blestemata societate burgheză să fie nimicită și odată cu ea să fie smulși din rădăcini și buruiana otrăvitoare a vrajbei naționale. Partidul i-a învățat pe tinerii despre care a fost vorba în rîndurile de mai sus — și pe miliioane ca dinții — că asemenea noțiuni ca *patrie, libertate, cinste, fericire* — oricare ț-ar fi limba maternă în care le roștești — exprimă realitatea vieții noi din țara noastră, construirea a socialismului.

Priviți uneori o țesătură frumoasă, al cărei desen îți încîntă ochii; o cuprinzi în palme, încercînd să izolezi cu privirea firul, firul alăturat altor două fire; între degete încerci țîria țesăturii. Nu se desface. Rîmne întregă, tramică, inextricabilă, cu nenumerabile sale fire subțiri, divers colorate, strîns împletite, pentru todeauna.

Așa se înfrățeau lumea muncitoare din fabricile noastre — cu oameni ce aparțin unor naționalități diferite, purtătoare ale unor particularități și tradiții specifice, dar care împreună și nu mai împreună, alcătuiesc un tot unitar, puternic, creat după legile armoniei, proprii orînduirii socialiste.

Concursul și Festivalul INTERNATIONAL GEORGE ENESCU

A început etapa II-a a concursului

Concursul de interpretare „George Enescu” se desfășoară într-un ritm susținut, la un nivel înalt. Ritm susținut, din moment ce între etape nu s-a făcut nici o pauză iar la pian probele se desfășoară dimineața și după-amiaza.

Nivel înalt, din moment ce condiția minimă cerută în vederea intrării în etapa a II-a la vioră a fost atât de ridicată încît unele elemente înzestrate, dar aflate într-o treaptă de dezvoltare încă prea puțin ridicată, nu au putut răspunde exigențelor. Ne gîndim de pildă, la mica violonistă japoneză Hirose Etsuko, un talent neîndoielnic, o sensibilitate vînd o mare adaptabilitate la stiluri diferite dar aflată doar la începutul dezvoltării și sfleuirii talentului ei și care nu a intrat în

etapa a II-a. Rămîne, desigur pentru altă dată, căci, evoluția pe linia pe care a pornit nu se înclină să nu o ajute în Hirose Etsuko se va afla la un nivel corespunzător unor mari premii internaționale ca cele de la Concursul „George Enescu”.

Vorbim de revelarea unor talente remarcabile. Ele sînt numeroase și în general se îmbină cu asimilarea mai mare sau mai mică a unei „școli” remarcabile.

Să vorbim, de pildă, de Ta Man Bon violonistul vietnamez în vîrstă de 16 ani. Într-o localitate în care s-a născut și București, este o cale de multe mii de kilometri care nu înseamnă numai depărțări geografice ci și de moravuri și tradiții. Și totuși, talentul său neobișnuit, cu acea intuiție muzicală remarcabilă, el ne-a dat o emoționantă tălmăcire a muzicii lui George Enescu, în care finețea se ține de mîna cu profunzimea. Unde la cunoscut pe Enescu? Unde l-a cunoscut el oare caracteristicile muzicii sale? Ta Man Bon a început ucenicia sa muzicală la vîrstă de cinci ani, cu tatăl său și apoi, la 12 ani, a plecat în China să și-o continue și să devină-șească. Acolo, împreună cu profesorii săi chinezi și europeni s-a aplecat asupra partiturilor lui Enescu și a căutat să le dea un sens și o cunoaștere bună nu poate fi unilaterală. Ta Man Bon a vrut să participe la concursul din București să audă și muzicii din cîntecul de lume din care vine și o cîntec „Mica Suiță” pentru vioră de Hoang Van, lucrare plină

de pitoresc, cu un specific național, cu o vibrație emoțională puternică.

Sau de pildă, să vorbim de Solomon Smitkovski, talentatul violonist sovietic care își desăvîrșește studiile sub îndrumarea lui David Oistrach. La 25 de ani el vadește o remarcabilă maturizare a gîndirii sale muzicale, aliată cu o pre-gătire temeinică, excepțională, și ne-a dat dovezi strălucite ale pătrunderii în sînturi foarte diferite — de la Bach la Enescu. Felul în care a interpretat Sonata a II-a de Enescu va stîrni multă vreme în amintirea noastră.

Ar mai trebui vorbit de englezul Ralph Holmes sau americanul Charles Libove și de alții alți candidați de peste hotare.

Și candidații romîni? Sîntem fericiți să putem spune că probele de vioră de pînă acum au dovedit că școala noastră violonistică este la un strălucit nivel internațional, Varujan Cozighian, Ștefan Ruha, Danil Podvolzki, de pildă, sau Gheorghe Hamza și Ladislau Kiss au cucerit simpatia tuturor ascultătorilor, și prin seriozitatea pregătirii lor confirmă drumul bun pe care se află școala noastră de vioră.

Protonistici? Nu facem... Nu toate numele celor pe care i-am pomenit vor figura neapărat printre laureați. Titlurile de laureat se capătă printr-o unire armonioasă a mai multor componente: talent, școală, seriozitatea pregătirii, maturitatea gîndirii. Cu altă mîlă demni de cîinste vor fi cei care le vor cuceri în acest strălucit concurs.

FR. ȘCHIPARA

Pianistii admiși în etapa II-a a concursului

Miercuri la amiază a luat sfîrșit prima etapă a Concursului internațional de pian „George Enescu”. Sub președinția dirijorului Constantin Silvestri și a vicepreședinților Jean Abail și Paul Constantinescu, juriul a admis pentru etapa a doua pe următorii pianști care se vor prezenta astfel: Iosif Mihail Voskresenski (U.R.S.S.), Dimitri Paperno (U.R.S.S.), Jerome Loewenthal (S.U.A.), Aldo Mancinelli (S.U.A.), Grimhilda Cristescu (R.P. Romînia), Jozef Stompel (R.P. Polonă), Ettore Peretti (Italia); vineri — Günter Philipp (R.D. Germană), Gabriel Amiraz (R.P. Romînia), Li Mincian (R.P. Chineză), Dan Grigore (R.P. Romînia), Jutta Czapski (R.D. Germană), Anne-Marie Rousse (Franța), Judith Molnar (R.P. Romînia); sîmbătă — Iulika

Behar (R.P. Bulgaria), Alexandrina Zorleanu (R.P. Romînia), Antonin Kubalek (R. Cehoslovacia), Ștefan Ikonov (R.P. Bulgaria), Dora Milanova (R.P. Bulgaria), Rosana Antonowicz (Austria), Vladimir Topinka (R. Cehoslovacia) și Michele Bogner (Franța). În cea de a doua etapă a concursului de pian, candidații vor interpreta o lucrare la alegere de unul din următorii compozitori: Liszt, Schumann, Chopin sau Brahms, o lucrare la alegere de Mihail Andricu, Tudor Ciortea, Paul Constantinescu, Leon Klepper, Ludovic Feldman, Radu Paladi, Sigismund Toduța sau Constantin Silvestri, o piesă aleasă de candidat dintre lucrările unui compozitor contemporan și în întregime Suiță opus 10 în re major de George Enescu.

(Agerpres)

SPORT

G. Moiceanu continuă să conducă în Turul ciclist al R. P. Romine

Miercuri s-a desfășurat ca de-a IV-a etapă a Turului ciclist al R.P. Romine: Turda-Cluj-Huedin-Oradea (178 km.). Din nou lupta pentru victorie a fost deosebit de dură în pojidă deosebită și în prima jumătate a cursei a bătut din față un vînt puternic, iar vremea a fost răcoroasă. Cu toate numeroasele acțiuni de evadare întreprinse spre finalul etapei, dinamovistul Gabriel Moiceanu a rezistat cu succes soșind cu plutonul la Cluj, în același timp cu invingătorul etapei: V. Dobrescu (C.C.A.).

(C.C.A.) a parcurs 178 km. în 5h 32'46"; 2. L. Zanoni (Dinamo); 3. Șt. Poreceanu (C.C.A.); 4. I. Oradea (178 km.). Din nou lupta pentru victorie a fost deosebit de dură în pojidă deosebită și în prima jumătate a cursei a bătut din față un vînt puternic, iar vremea a fost răcoroasă. Cu toate numeroasele acțiuni de evadare întreprinse spre finalul etapei, dinamovistul Gabriel Moiceanu a rezistat cu succes soșind cu plutonul la Cluj, în același timp cu invingătorul etapei: V. Dobrescu (C.C.A.).

Clasamentul etapei: 1. Dobrescu

(C.C.A.) a parcurs 178 km. în 5h 32'46"; 2. L. Zanoni (Dinamo); 3. Șt. Poreceanu (C.C.A.); 4. I. Oradea (178 km.). Din nou lupta pentru victorie a fost deosebit de dură în pojidă deosebită și în prima jumătate a cursei a bătut din față un vînt puternic, iar vremea a fost răcoroasă. Cu toate numeroasele acțiuni de evadare întreprinse spre finalul etapei, dinamovistul Gabriel Moiceanu a rezistat cu succes soșind cu plutonul la Cluj, în același timp cu invingătorul etapei: V. Dobrescu (C.C.A.).

Să folosim rațional pășunile alpine din masivul Gîrbova

(Urmare din pag. 1-a)

aduce statului economii de aproape 2.000.000 lei. Pentru suprîn-sămînțări, semînțele de grăminee valoroase din flora spontană se pot recolta chiar de pe pajisțile nepășunate din masiv. În urma unor calcule aproximative a rezultat că acum, în zilele acestea, se pot recolta de pe pășunile masivului Gîrbova peste 50.000 kg. semînțe de grăminee valoroase, care, evaluate la prețul pieții, însumează aproximativ 1.000.000 lei.

Îată valori pe care nu s-au gîndit să le fructifice nici organele tehnice agricole ale Statului popular regional Ploestii, nici organele și organizațiile U.T.M. din regiune.

Complexul de lucrări tehnice ce trebuie efectuate pentru îmbunătățirea pășunilor din masivul Gîrbova nu va da însă roadele scontate, dacă nu va fi însoțit de o serie de măsuri organizatorice. Acțiunile vor fi invadate și de acul înainte de buruienii, dacă firul va continua să se facă ne-rațional, ținîndu-se oile în ace-

lași loc pînă cînd gunoii de stîmă și noroiul li determină pe ciobani să schimbe locul. Apoi, în contractele care se încheie între serviciul bazei furajere de la raion și beneficiarii sînt prevăzute anumite clauze care-i obligă pe cei ce-și duc oile la pășune pe munte să execute diferite lucrări de întreținere a pajisților. Pînă acum aceste obligații nu s-au respectat decît sporadic și în foarte mică măsură. Principali vinovați pentru aceste neglijențe condamnabile sînt tehnicienii cozei furajere de la raion și comune, care se mulțumesc să urmărească numai latura financiară, adică dacă cel ce au oile pe pășunile din masiv își achită obligațiile bănești față de stat.

Foarte rare ori acești tehnicieni controlează, sus pe munte, felul în care ciobanii întrețin pășunile pe care le folosesc. Îndrumările date de ei în aceste rare ocazii sînt cu totul generale și nu sînt respectate. Răspunzătoare de aceste neglijențe nepermise sînt și organele tehnice ale serviciului bazei furajere de la regiune, care nu iau măsurile necesare împotriva nepăsării de care dau dovadă tehnicienii de la raion și comune.

Pentru folosirea rațională a pășunilor din masivul Gîrbova trebuie să se ia urgente măsuri pe toate fronturile. Pe de o parte organele tehnice amintite sînt datorate să întocmească fără întîrziere un plan operativ de lucrări de întreținere a pășunilor din masiv a cărui traducere în fapt să înceapă îndată și să vegheze ca beneficiarii pășunilor (intovărășirile zootehnice și stinele cooperative) să se achite conștiințios de sarcinile contractuale.

Pe de altă parte, organizațiile U.T.M. din agricultura raionului Cimpina au îndatorirea patriotică de a iniția o largă acțiune de mobilizare a tineretului la lucrările amintite, de întreținere a acestor pășuni, lucrări a căror efectuare trebuie începută acum. Prin munca lor voluntară tinerii de pe ogoarele raionului Cimpina vor contribui efectiv la creșterea rentabilității pășunilor din masivul Gîrbova și vor aduce statului economii de milioane de lei.

AZI ULTIMA ZI

NOI CRITERII DE PREMIERE

2 extrageri de numere

9 NUMERE PENTRU CATEGORIILE I-VII ȘI PREMIILE SPECIALE A-B-C

3 NUMERE PENTRU PREMIILE SUPLIMENTARE Z ȘI X

PREMIILE MAI MARI MAI MULTE

LOTO CENTRAL

PROSPECT

privind condițiile de admitere pentru Școala profesională de ucenici horticultori de la Centrul Școlar Agricol Odorhei, Regiunea Autonomă Maghiară

Pe lângă Centrul Școlar Agricol Odorhei funcționează și Școala profesională de ucenici horticultori, secția romînă și maghiară, cu durata de școlarizare 3 ani.

Inscrierile se fac pînă la 13 septembrie 1958 la secretariatul Centrului Școlar Agricol.

Condițiile de admitere sînt următoarele:

- 1) Se primesc în anul I, acei tineri care au absolvit 7 clase elementare și au vîrstă de 14 ani implinții la data de 15 septembrie 1958, însă nu au depășit etapele de 17 ani.
- 2) Depășirea vîrstei de 17 ani cu cel mult 6 luni se aprobă de directorul școlii. Dispensele de vîrstă peste limitele menționate mai sus se aprobă numai de D.C.I. din M.A.S.
- 3) Admiterea elevilor vor fi avantați fiii țărănilor membri în gospodării colective, în întovărășiri sau țărănilor muncitori din G.A.S.
- 4) Pentru înscriere se cer următoarele acte:
 - a) Certificat de naștere (copie legalizată de Notariatul de Stat);
 - b) Certificat de absolvire în original;
 - c) Certificat medical (analiza singelui și radioscopie pulmonară);
 - d) O declarație tip despre starea materială a părinților (sau a susținătorilor);
 - e) La înscriere elevii vor prezenta și un contract cu unitățile agricole socialiste ca G.A.S., S.M.T., stații experimentale, G.A.C. etc. și vor fi încheiate cu părinții sau susținătorii elevilor.
- 5) Admiterea în școală se face fără examen de admitere luîndu-se în considerare media generală de absolvire a celor 7 clase elementare.
- 6) Rezultatele admiterii vor fi afișate la 14 septembrie, iar anul școlar va începe la 15 septembrie 1958.
- 7) Informații mai detaliate se pot primi de la secretariatul Centrului Școlar Agricol Odorhei, str. Arpad 12, telefon 173.

PE SCURT

● Miercuri, în penultima zi a campionatelor republicane de tenis au fost cunoscuți primii campioni în probele de seniori.

Anul acesta, titlul de campion a revenit tinerii jucătoare de la Orașul Stalin, Hermina Brenner, care în finală a înțegrit cu 6-3; 7-5 pe Eva Stăncescu. Finala probei de dublu bărbați s-a încheiat cu victoria cuplului Marin și Gheorghe Viziru care au dispus cu 10-8; 6-2; 6-2 de Cobzuc, Zăcopecanu. În semifinalele probei de dublu mixt s-au înregistrat următoarele rezultate tehnice: M. Viziru, J. Namiian-Glad, Bădin 6-2; 6-4; Gh. Viziru, E. Roșianu-Bărdan, Ponoava 6-2; 6-4.

● Federația romînă de fotbal a stabilit programul celor două jocuri internaționale care vor avea loc duminică 14 septembrie între echipele B și de tineret ale R. P. Romine și R. D. Germane.

Înfrîntura dintre formațiile secundare ale celor două țări se va disputa cu începere de la ora 10,30 pe stadionul „23 August” din Capitală. Înfrîntura echipei de tineret va avea loc la ora 16,30 la Ploestii.

Să se pună capăt provocărilor agresive împotriva poporului chinez!

Pregătiri febrile ale conducătorilor militari americani

NEW YORK 10 (Agerpres). — Agențiile de presă publică numeroase știri în legătură cu pregătirile febrile desfășurate de conducătorii militari americani împotriva Republicii Populare Chineze. Miercuri ministrul forțelor terestre al S.U.A., Wilber Brucker, care se află în prezent la Bangkok (Tailanda), urmează să sosească la Singapore, faimoasă bază britanică din sud-estul Asiei. Potrivit corespondenților din Singapore al agenției France Presse, Brucker va avea întrevăderi cu generalul Richard Hull, comandantul forțelor terestre britanice din Extremul Orient în legătură cu cooperarea trupelor americane și britanice în această regiune. Ministrul de război american se va însoții apoi la Manila (Filipine) unde sînt concentrate masive forțe militare americane.

Tot în Filipine a sosit marșalul general american Curtis Lemay, a cărui vizită la Taipei a fost, după cum se știe, pusă în legătură cu pregătirile în vederea unei agresiuni americane directe împotriva Chinei. În Filipine generalul Lemay a vizitat marșalul aerian american de la Clarkfield unde a avut o constatare cu comandanții militari respectivi și cu ambasadorul S.U.A. la Manila, Bohlen.

Avioane americane au violat teritoriul R. P. Chineze

PEKIN 10 (Agerpres). — China Nouă transmite: Avioane americane au violat la 10 septembrie spațiul aerian al R.P. Chineze. În legătură cu aceasta purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Chineze a făcut o declarație în care se arată: După părăsirea navelor militare americane în apele teritoriale ale Chinei la 7 și la 8 septembrie, avioane militare americane au pătruns în spațiul aerian al Chinei. Aceasta este o acțiune criminală care încalcă în mod serios suveranitatea Chinei și constituie o provocare războinică deliberată. Guvernul chinez a avertizat împotriva unor asemenea acțiuni aventuriste. Poporul chinez nu poate fi intimidat de nici un fel de demonstrații de forță. Guvernul chinez dă pentru a treia oară un serios avertisment în această problemă.

Bombardament sălbatic ciankaișist

PEKIN 10 (Agerpres). — China Nouă transmite: Artileria ciankaișistă din Tziminndao (Quemoy) a bombardat în mod sălbatic Universitatea din orașul Siamin. Au căzut aproximativ 30 de obuze împrejurul săliilor de cursuri, bibliotecii, dormitoarelor studenților și locuințelor profesorilor. Au fost picurite serioase pagube materiale. Un student a fost rănit.

Studenții și profesorii de la Universitatea din Siamin și-au manifestat indignarea împotriva acestui act criminal, și s-au angajat să sprijine armata populară chineză de eliberare în acțiunile pentru pedepsirea trădătorilor ciankaiștișii.

Aliații S.U.A. sînt îngrijorați

NEW YORK 10 (Agerpres). — Trezind în revistă poziția ăle-ritelor state din sud-estul Asiei față de agresiunea comunistă de Statele Unite împotriva Republicii Populare Chineze, corespondentul agenției Associated Press subliniază că aceste state, fie că sînt membre ale S.E.A.T.O. sau țări neutre, manifestă rezerve puternice față de politica S.U.A. în Extremul Orient.

Corespondentul arată că „cel mai puternic sentiment de îngrijorare și incertitudine se manifestă în rîndurile aliaților Statelor Unite din cadrul S.E.A.T.O.”.

Incheierea lucrărilor Comitetului politic al Ligii Arabe

CAIRO 10 (Agerpres). — La 9 septembrie, la Cairo s-au încheiat lucrările Comitetului politic al Ligii Arabe. Conducătorul delegației libaneze a declarat la sesiunea că guvernul libanez continuă să sprijine candidatura lui Charles Malik la postul de președinte al apropiatei sesiuni a Adunării Ge-

Un grup de pionieri albanezi, la cercul muzical de la Casa de Cultură a pionierilor din Tirana

„Cerem retragerea imediată a trupelor americane din Liban”

— Scrisoarea deschisă adresată de patrioții libanezi lui Dag Hammarskjöld —

BEIRUT 10 (Agerpres). — Ziarul „Telegraph” a publicat scrisoarea deschisă adresată de patrioții libanezi lui Dag Hammarskjöld, secretar general al O.N.U. „Noi, reprezentanții diferitelor cercuri sociale, politice și religioase din Liban, se spune în scrisoare, vă rugăm pe dvs. ca reprezentant cu răspundere din O.N.U., să vă îndreptați cu seriozitate atenția asupra următoarelor cereri ale noastre, sprijinite de majoritatea covârșitoare a poporului libanez.

După cum este deja cunoscut din rapoartele grupului de observatori ai O.N.U. din Liban, criza libaneză este o criză pur internă. Nu incupe idolaică că vizitind de câteva ori Libanul și discutînd cu nuli oameni politici v-ați putut convinge de faptul că amestecul țărilor occidentale în treburile Libanului nu numai că nu a rezolvat această criză, ci a adîncit catastrofa națională. Și mai mult s-a complicat situația în urma debarcării trupelor americane în Liban. Prin această debarcare a fost încălcată independența și suveranitatea Libanului. Americanii au început să se poarte în țară ca adevărații ocupanți.

Toate acestea lezează sentimentele naționale și demnitatea libanezilor. Cerem retragerea imediată a trupelor americane din Liban și sperăm că veți acorda o atenție deosebită acestei cereri a noastre.

Dezmățul rasist din S. U. A.

WASHINGTON 10 (Agerpres). — La 11 septembrie, Curtea Supremă a Statelor Unite se întrunește pentru a hotărî în ultimă instanță dacă școala secundară din Little Rock va primi sau nu anul acesta elevi negri.

Rasismul a făcut tot felul de presiuni pentru a determina Curtea Supremă să dea un verdict pe placul lor. Chiar și puținii elevi negri „privilegiați” care sînt înscriși într-o școală frecventată în special de albi stîrnesc furia rasistilor. La liceul din Van Buren (Arkansas) se înscrișeră 13 negri. Chiar în prima zi de școală, în curtea școlii a fost înălțat un rug pe care a fost arșă o păpușă înfășurînd un negru. Imediat după aceea, pînă în 60 de elevi albi i-au silît pe aceștia „să declare grevă”

Noi succese ale savanților sovietici A fost pus la punct modelul „mîinii mecanice”

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: După părerea oamenilor de știință sovietici, este cu totul posibil să se construiască o „mînă mecanică” dirijată de biocurenții corpului omului, care va poseda simțul pipăitului.

O mașină de informație pentru literatura tehnico-științifică

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: În laboratoriu de modelare electronică al Institutului unional de informație tehnico-științifică de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S. se lucrează, sub îndrumarea profesorului Lev Gutenmacher, doctor în științe tehnice, la realizarea unei noi mașini de informație destinată examinării rapide și analizării literaturii tehnico-științifice. Într-o oră mașina de informație va putea prelucra peste 4.000 de pagini de text în limba rusă.

La Paris

Conferința de presă convocată de Uniunea forțelor democratice

PARIS 10 (Agerpres). — La 9 septembrie a avut loc la Paris o conferință de presă convocată de Uniunea forțelor democratice. În cadrul conferinței de presă, Daniel Mayer, unul din liderii Uniunii, a expus motivele pentru care membrii ei au hotărît să respingă la 28 septembrie noua constituție gaulistă.

Daniel Mayer a arătat că la 28 septembrie este vorba mai degrabă de un plebiscit decît de un referendum. El a subliniat că acest plebiscit va avea loc în atmosfera de teroare instaurată de cei războinici de evenimentele din 13 mai, care au grăbit căderea celui de-a patra republică.

Ciocniri între vase engleze și canoniere islandeze

REYKJAVIK 10 (Agerpres). — Agențiile de presă și posturile de radio occidentale relatează despre noile incidente serioase petrecute în apele teritoriale ale Islandei între canoniere islandeze și vasele de pescuit britanice care refuză să recunoască limita de 12

mile indicată de guvernul de la Reykjavik pentru lărgimea apelor teritoriale ale țării. „Urmărirea și ciocnirile între vasele engleze și canoniere islandeze devin tot mai primejdii oase în apele teritoriale ale Islandei — relatează corespondentul agenției Associated Press. Anglia folosește acum fregate care urmăresc să asigure protecția traulerelor sale. Vasele de pescuit britanice încearcă să lovească canonierele islandeze pentru a le scoate din uz... În cursul ultimelor două zile — după cum se anunță într-un comunicat al marinei islandeze — în două rînduri vase britanice au ciocnit canoniere islandeze de un tonaj inferior, încercînd în mod deliberat să le provoace avarii.

Procesele dușmanilor poporului din Irak

BAGDAD 10 (Agerpres). — În cadrul ultimelor două ședințe Tribunalul militar suprem a judecat procesele dușmanilor poporului din Irak care au folosit aparatul propagandistic al Irakului în interesul imperialismului englez și american, precum și pentru lupta împotriva mișcării naționale arabe și a unității arabe.

În cadrul ședinței precedente tribunalul a examinat cazul generalului Muhsin Muhammed Ali, fost director general al Direcției de informații și radiodifuziune, care potrivit afirmațiilor procurorului general a fost o neașteptată docilă în mișcările imperialiste și la ordinele lor desfășurarea jîntei propagandă despre mișcările comuniste. El antrenă pe emigranți reacționari sirieni și egipteni la organizarea propagandei antiegiptene și incurajă atacurile calomnioase împotriva conducătorilor Republicii Arabe Unite, bruia emisiunile de radio din R.A.U. Procurorul general l-a calificat pe Muhsin Ali purtătorul de cuvînt al lui Dulles și amintind despre activitatea sa antinațională trădătoare a cerut să fie condamnat la muncă silnică pe viață.

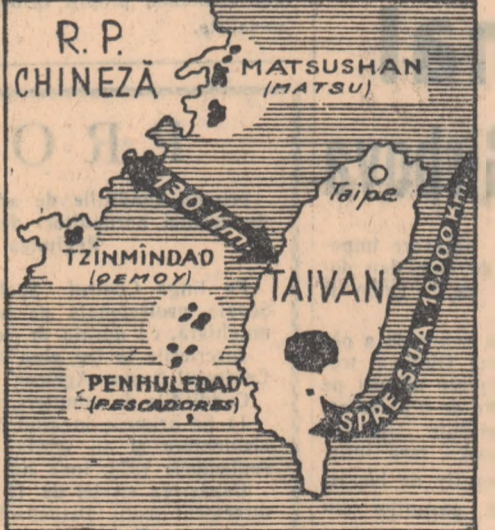
Istoria confirmă drepturile incontestabile ale R. P. Chineze asupra Taivanului și a celorlalte insule învecinate

Insulele chineze Taivan, Penhuledao (Pescadore), Tziminndao (Quemoy) și Masushan (Matsu) sînt cunoscute acum întregii lumi ca arenă a unor noi manifestări ale agresivității imperialismului american. De mai mult timp, Statele Unite prin politica nerăzboinică pe care o duc față de R. P. Chineză au dat naștere unei încoercări periculoase în Extremul Orient. Statele Unite continuă și astăzi să ocupe prin forța armelor insulele chineze Taivan și Penhuledao.

Insulele, a fost incredințată de împăratul Chinei conducătorului de oști Cen Lan. În veacul al XIII-lea insulele Taivan și Penhuledao încep să figureze pe harta imperiului chinez, iar cu un secol mai tîrziu, în vremea dinastiei Iuan, în China a fost înființat un birou special pentru administrarea acestor insule.

Taivanul și insulele Penhuledao au rămas în stăpînire Chinei pînă la sfîrșitul veacului al XVI-lea, cînd acestea au fost invadate de cuceritorii portughezi și trecut sub numele de Ilha Formosa (Insula Minunată) și arhipelagul Pescadore în rîndul posesiunilor coronarei portugheze. Portughezii însă n-au putut să se mențină prea mult timp pe insulele chineze pentru că ele atrăgeau și alte state europene pormite pe cuceriri. În special îi atrăgea pe cotoripitorii europeni, pe cei japonezi și apoi pe cei americani, insula Taivan.

Locul portughezilor l-au luat olandezii, care au fost la rîndul lor izgoniți de populația chineză a insulei în timpul războaielor din anul 1662. În tot timpul cît a durat ocupația străină, populația insulei, trup din trupul poporului chinez, nu și-a plecat grumazul sub biciul cotoripitorilor. Din 1662 și pînă la sfîrșitul secolului trecut, cînd au fost ocupate de japonezi, insulele Taivan și Penhuledao au rămas tot timpul teritorii chineze, deși în această perioadă nu au lipsit încercările de a le smulge Chinei. Printre acestea se numără și încercările neizbutite întreprinse în 1854 și 1857 de escadrelor americane conduse de Perry și Armstrong. O jumătate de secol insulele au rămas sub ocupația japoneză. După cel de al doilea război mondial, potrivit hotărîrii adoptate la Conferința de la Cairo din anul 1943, la care au participat China, Anglia și S.U.A. și în conformitate cu Declarația

Taivanul și Penhuledao teritorii chineze

de la Potsdam din 1945 și în Actul de capitulare a Japoniei, insulele Taivan și Penhuledao urmau să fie înapoiate Chinei. Dar Statele Unite nu s-au conformat acordurilor pe care ele însule le-au semnat și continuă și astăzi să ocupe aceste insule. S.U.A. nu s-a născut în anul 1949 cînd a rămas în posesia Statelor Unite. În anul 1949 cînd a rămas în posesia Statelor Unite. În anul 1949 cînd a rămas în posesia Statelor Unite.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA: București, Piața „Ștefăni”, Tel. 17.60.10. Tiparul: Com. Nat. Poligrafic Casa Ștefăni „I. V. Stalin”.